

Abstrakt

Pacienti stále více přebírají roli laických „odborníků“, jejichž iniciativy jsou motivované vyvíjejícími se touhami po autonomii, všudypřítomností internetu a dalšími faktory, což vede k nárůstu sebediagnostiky a samoléčby. Zatímco tato expertizace pacientů byla předmětem stávajících studií, dermatologii se dostalo menší pozornosti, a to i navzdory vysokého zapojení pacientů, vizuální povaze dermatologických potíží a spoléhání se na heuristiku a údaje hlášené pacienty při jejich léčbě.

Tato práce prostřednictvím teoretické a empirické literatury o diagnostice, vztazích mezi lékařem a pacientem a skrze důraz na koncept tzv. ‘expertních’ pacientů zkoumá, jak pacienti konstruují dermatologické obavy vzhledem k různým způsobům diagnózy, dermatologickým stavům a zdrojům expertízy, která je mobilizovaná v tomto procesu. Výzkum je založen na dvanácti polostrukturovaných rozhovorech s jednotlivci s dermatologickou diagnózou, stanovenou ať už jimi samotnými, nebo lékaři. K analýze dat byl použit kombinace tematického kódování a metodologický rámec zakotvené teorie, který inspiroval otevřené kódování a budování paradigmatického modelu.

Výsledky naznačují, že dermatologické obavy spolu s lékařskou praxí, farmaceutickým průmyslem a dermatology byly často chápány skrze estetickou perspektivu, která přesahuje výlučné chápání dermatologických problémů coby problémů zdravotních a orientuje se na tělesné zdokonalení a konzumerismus. Účastníci výzkumu představovali hlavní aktéry diagnostického procesu a zabývali se svými dermatologickými obavami tak, že kombinovali biomedicínské a alternativní přístupy. Závěrečná diskuze práce se zabývá tzv. kvazi-medikalizací a současnou estetizací dermatologie.